

ره‌تناسیبه ئه‌ده‌به‌ی هاوچه‌رخ‌ه‌ه‌ورامی (شیع‌ر)

فهرشید رۆسته‌می^۱ (نوسه‌ری به‌رپرس)
کوروش ئه‌مین^۲

(وتاری توژیینه‌وه‌یی)

کاتی وه‌رگری: ۷ پووشپه‌ری ۱۴۰۳، کاتی په‌ژیران: ۲۹ ربه‌ری ۱۴۰۳، ل. ۲۲۵-۲۰۳

DOI: 10.22034/JOKL.2024.141603.1381

کورت‌ه

چکیده

بنیاد ادبیات کلاسیک کوردی، دووین اشعار هورامی (گورانی) است که بیسارانی، مولوی و صیدی از سرشناس‌ترین سرایندگان آن هستند. تا پیش از بنای شهر سلیمانیه، هورامی (گورانی) زبان نوشتاری کوردستان بوده‌است. با قدرت گرفتن بابان‌ها، گویش سورانی همچون زبان معیار، جایگزین هورامی می‌شود. از این مقطع، ادبیات هورامی پس از هزار سال، از رونق می‌افتد و دیرتر اصلاحات را به خود می‌بیند. در دوره صیدی، اضافه بر وزن مثنوی ده هجایی، شعر عروضی نیز وارد ادبیات هورامی می‌شود و پس از مولوی، شعر کلاسیک، بیشتر در فرم و محتوا متحول می‌شود. با ایجاد مکاتب روانکه و کفری، شعر هورامی نخستین اصلاحات را برای رهایی از قید وزن و شکستن ساختار کلاسیک تجربه کرد. این پژوهش بر آن است نیم قرن نوزایی شعر هورامی، در دو قالب کلاسیک و نو را بررسی کند. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که از دهه هفتاد میلادی نخست جریان شعر نو هورامی در قالبی آزاد، تحت تاثیر شعر نو کوردی سورانی آغاز می‌شود و همچنین درونمایه‌ی شعر کلاسیک، در قالب وزن مثنوی ده هجایی و اوزان عروضی امروزی می‌شود. این نوزایی در فرم و محتوای شعر هورامی، با تمام مختصات خود، تاکنون هم جریان دارد.

بنه‌مای ئه‌ده‌به‌ی کلاسیکی کوردی، ئه‌و دیوانه‌ی شیع‌رانه‌ی هورامی (گورانی) به‌که س، کوچکه‌به‌کی وه‌ک بیسارانی، مه‌وله‌وی و سه‌بیدی لی‌به‌جیماوه. پیش بونیاتنانی شاری سلیمانیه به‌دهستی حاکمانی بابان، هورامی (گورانی)، زمانی نووسینی کوردستان بووه. له‌گه‌ل گه‌شه‌سهندنی ده‌سه‌لانی بابان، کوردی ناوه‌ندی، وه‌ک زمانیکی به‌کگرتوو، جینی هورامی نه‌گرتیته‌وه. لی‌زه‌دایه‌که ئه‌ده‌به‌ی هورامی، دوا‌ی هه‌زار سال له‌گه‌شه‌ه‌که‌وه‌یت و دیرتر پ‌یغۆرمیزه‌ نه‌بیت. شیع‌ری کلاسیکی هورامی له‌سه‌ر ده‌ستی سه‌بیدی، سه‌ره‌دای کیشی مه‌سه‌نوه‌یی ده‌ بر‌گه‌یی، شیع‌ری عه‌رووزیش به‌خۆبه‌وه‌ نه‌بینی و دوا‌ی مه‌وله‌وی، شیع‌ری کلاسیک، زۆرتر له‌فۆرم و ناوه‌رۆکدا نو‌ئ نه‌بینیته‌وه. گه‌رما‌و‌گه‌رمیی مانیفیستی روانکه و کفری به‌که‌مین گۆر‌ان‌کاربه‌ه‌کان له‌شیع‌ری هورامی‌دا به‌ره‌و شیع‌ری بی‌کیش و لادان له‌فۆرمی کلاسیک پ‌یکته‌ه‌تی. له‌م لی‌کۆلینه‌وه‌دا هه‌ول دراوه‌ به‌وردی، نیوسه‌ده نو‌ئ‌بوونه‌وه‌ی شیع‌ری هورامی، به‌شیع‌ری نازاد و کیشی کلاسیکه‌وه‌ به‌خ‌رتیته‌ به‌ر باس. نه‌نجامی توژیینه‌وه‌که ئه‌وه‌ده‌ره‌دخات که له‌حه‌فتاکانی زاینیدا له‌لایه‌که‌وه‌ ره‌وتی شیع‌ری نو‌ئ به‌فۆرمی نازاده‌وه، له‌ژۆر کاربه‌گه‌ری شیع‌ری نو‌ئ کوردی ناوه‌ندی ده‌ست پ‌ی‌ده‌کا و له‌لایه‌کی تروه‌ شیع‌ری کلاسیکیش به‌کیشی مه‌سه‌نوه‌ی ده‌ بر‌گه‌یی و عه‌رووزبه‌یه‌وه، له‌ناوه‌رۆکدا نو‌ئ نه‌بینیته‌وه‌ که هه‌ر به‌رده‌وامه‌.

واژگان کلیدی: ادبیات معاصر هورامی، ادبیات معاصر کردی، شعر هورامی، شعر نو

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: ئه‌ده‌به‌ی هاوچه‌رخ‌ه‌ه‌ورامی، ئه‌ده‌به‌ی هاوچه‌رخ‌ه‌ی کوردی، شیع‌ری هورامی، شیع‌ری نو‌ئ

په ریشان^۵، شیخ شهاب کاکوزه کرایبی^۶، بیسارانی^۷، خانای قوبادی^۸، شیخانی تهخته، ئەلماس خان کهنولهیی^۹، سهیدی، میرزا شه فیح پاوهیی^{۱۰} و مهولهوی له خو ئە گریت. له وانیه زۆریک پینان واییت، دواي مهولهوی تاوه گۆزی^{۱۱}، شیعی هه ورامی، بو هه میسه به رهو دۆخیکی وهستاو رویشت، به لام ئەبیین مهولهوی نه تنیا دوایین شاعیری هه ورامی نه بووه، به لکوو رهوتی شیعی هه ورامی له سه رهده می مهولهویدا، به هه ورامی و کیشی بر گهیی ۵+۵، له سه ره دهستی شاعیرانیکی خاوهن دهق و دیوان وه کوو مهولانا خالد شاره زووری^{۱۲}، خالۆی کۆماسی^{۱۳}، فهقی قادر هه مه وهند^{۱۴}، میرزاعه بدولقادر پاوهیی^{۱۵} و جههاننارا خانم^{۱۶} درێژهی هه بووه.

له گه ل ئەوهی دواي دهسه لاتی بابانه کان، کوردیی ناوهندی وه ک زمانیکی ستاندارد زال ئەبی به سه ره به شه کانی تری کوریدا، شیاوی سه رجه بوتریت دواي مهولهویش، ری و رهوتی شیعی هه ورامی به قه له می که سانیکی وه کوو سی یاقووب مایده شتی^{۱۷}، تاهیر به گی جاف^{۱۸}، فه نایی^{۱۹}، شیخ عوسمان نه قشبهندی^{۲۰}، مه لا حه سه ن دزلی^{۲۱} و میرزای هه ورامی^{۲۲} درێژهی ئەبی و هیچ دابران و وه ستانیکی له ئارادا نابی و له حه فتا کانی زاینیدا شیعی هه ورامی له فۆرم و ناوه ره و کدا تووشی گۆرانکاری ئەبییت.

۵- (۷۵۷-۸۲۵ ک م)

۶- (۱۰۰۳-۱۰۷۲ ک م)

۷- (۱۰۵۳-۱۱۱۳ ک م)

۸- (۱۰۸۳-۱۱۶۸ ک م)

۹- سه دهی ۱۲ کۆچی مانگی

۱۰- (۱۲۰۰-۱۲۵۲ ک م)

۱۱- (۱۱۶۸-۱۲۶۲ ک م)

۱۲- (۱۱۹۳-۱۲۴۲ ک م)

۱۳- (۱۲۱۰-۱۲۹۴ ک م)

۱۴- (۱۲۴۷-۱۳۰۸ ک م)

۱۵- (۱۲۶۶-۱۳۲۸ ک م)

۱۶- (۱۲۷۵-۱۳۲۹ ک م)

۱۷- کۆتاییه کانی سه دهی ۱۳ و سه ره تا کانی سه دهی ۱۴ کۆچی مانگی

۱۸- (۱۲۹۵-۱۳۳۷ ک م)

۱۹- (۱۹۳۲-۲۰۰۴ ز)

۲۰- (۱۸۹۶-۱۹۹۷ ز)

۲۱- (۱۲۷۵-۱۳۶۴ ک م)

۲۲- (....-۱۳۳۵ کۆچی هه تاوی)

یه کینک له ناسراوترین شاعیره کان له میژووی دووسه دهی کۆتایی شیعری کلاسیکی هه ورامی، بئ گومان که سایه تیبی دیار و بهرچاوی مهوله و بیه. کاریگه ریبی بئ وینه و له بهرچاوی مهوله وی و ههروهه هه ندیک تایبه تمه ندیی زمان و شیعری هه ورامی، بوونه ته هۆکار که شیعری کلاسیکی هه ورامی، له فۆرم و ناوه رۆکدا درهنگ تر گۆرانی کاری به خۆیه وه ببینیته (محمدپور، ۱۳۹۲: ۱۶۱).

خالیکی که جیی ئاماژیه، بهرز و نزمیی رهوته ئه ده بیه کانه له بواری ئه ده بیه وه؛ به گشتی سه رهتا و کۆتایی رهوته ئه ده بیه کلاسیکه کان کاتیکی دیاریکراویان ههیه و لادان و پشتکردن له هه ره پوهتیکی به دهستی نووسه ران و شاعیران ناکریت بئ هۆکار بیت. جاری وا ههیه نشیوی و ئاستنزمیی دهق له قۆناغیکی میژووییدا ئه بیته هۆی داخرانی درگای داهینان و سه ره له دانی دهق به شیوازیکی نوئ و بئ ده چیت «سه ره کیتترین هۆکاری نوئ بوونه وهی شیوازی نووسینی ئه ده ب، هاتنی گۆرانی کاری بیت به سه ر پیکهاته کۆمه لایه تیه کاند» (شمیسا، ۱۳۹۸: ۱۸۷). که واته ئه کریت بلین له شیعری هه ورامیشدا، ئه گه ره ئه دوویات بوونه وهی ناوه رۆک و فۆرم و رۆچوونی رهوتی ئه ده بیه هه ورامی به ره وه ئاستنزمی له لایه که وه و ئال و گۆری سیسته می کۆمه لایه تی له لایه کی تره وه له سه رده می پاش مه وله وی نه بوایهت، ئه وه ئیسته چه مکینک به ناوی رچه شکینی و لادان له نۆرمه کۆنه کان و به گشتی شیعری هاوچه رخ، بوون و مانایه کی نه ده بووه.

بابه تیکی میژووی گرینگ که جیگای سه رنجه، فۆرمی شیعری هه ورامیه، بئش ده ره که وتنی شیعری نازاد و بئ کیش و سه روا؛ شیعری مه سنه وی ده بر گه یی ۵+۵، باوترین و ناسراوترین جۆری نووسین بووه له شیعری هه ورامیدا. وه کوو کیشی بهیتی خواره وه.

نازیم نامای، ئای بئ قه رار ویم ئای ئای چه مه را، ئای ئینتیزار ویم

۵+۵

۵+۵

(مه وله وی، ۱۳۹۲: ۵۱)

ئه م قابه، تا سه رده می سهیدی هه ورامی^{۳۳} که هاوچه رخی مه وله ویش بووه، جیا له نه گۆری و به رده وامی، وه ک دیارترین و گشتگیرترین فۆرمی شیعری به رده وام ئه بیته. به لام له لایه ن سهیدییه وه، هه ندیک گۆران و تازه گه ری له شیعری هه ورامیدا سه ره له ئه ده ن که له م لیکۆلینه وه به وردی شیکاری ئه کرین. ده سه لات و زانیاری سهیدی به سه ر شیعردا، گه شه ی غه زه لی هه ورامی له سه ره دهستی ئه وه، که لگ وه رگرتن له زمانیکی ئه ده بیه تایبهت و له بهرچاوگرتنی تایبه تمه ندیه زمانیه کان، نووسینی شیعری به چه ند زمان و داهینانی کیش و فۆرمی نوئ له شیعری هه ورامیدا، بوون به هۆکار که سهیدی وه ک مه وله وی و بئسارانی کاریگه ریه کی زۆری به سه ره پوهتی

شىئىرى ھەورامىدا بېيى و شاعىرانى دواى خۆى لى تۈانا و بەھرەكانى سەيدى كەلك وەرېگرن
(ھەببىي، ۱۳۹۸: ۱۱۵).

۳-۱- ھەورامان لى نىۋان تاران و سىلئامىندا

لى كۆتابى سەددى نۆزدە و سەرەتاكانى سەددى بېستەمدا، پۇژھەلاتى ناۋىن بەرە پۈرى
جۆرىكى تر لى سېستەمى سىياسى و شىۋازىكى تازە لى بېر كىرەنەۋە و ئەندىشە، ژيان، فەرھەنگ و
ئەدەب بۈبۈيەۋە. ھەر لى شۇرشى گەۋرە فەرەنساۋە بگرە كە ئال وگۆرپى سېستەمى سىياسى -
كۆمەلەيتى و رېخەكانى دىمۆكراسىي بە دواۋە بو، تا شۇرشى پېشەسازى و ھەرۋەھا، شۇرشى
ئۆكتۇبەرى ۱۹۱۷ لى رۈوسىيا. شاعىران و نووسەرانى فارس و كوردى ئەو سەردەمە ۋەك عەرەبەكان
و عوسمانىيەكان، كەۋتتە بەر ئەم شەپۇلە تازەۋە و دەستيان داىە نوپۇكرەنەۋە شىئەر و پەخشان.
سەرھەلدى ئايدۇلۇژىي ماركسىزم و بېرى واقىعەگەرايى پاشانىش سەر كەۋتتى شۇرشى
چەساۋەكان لى ئۆكتۇبەرى ۱۹۱۷ لى رۈوسىيا بەسەر بېرى زۆرەي قوتابى و گەنجە كوردەكانى
سالانى چارەكى يەكەمى سەددى بېستەم رەنگى داىەۋە (پېربال، ۲۰۰۷: ۱۹). ھەمۈرى ئەم
رۈوداۋانە بە تىكرا و كىرەنەۋە دەرۋازى ھاتۈچۇ بۇ ۋلاتانى تر، لى لايەن تورك و عەرەب و
فارس و كوردەكانەۋە، بېرى يەكەم جىلەكانى بۇ مۇدپىر بوون و تازەبى لى بۈارە جياكاندا، بۇ لاي
خۆى راکىشا.

ھاتنى گۆرانكارى بە سەر دوو كۆمەلگەى فارسى و كوردىدا، نوپۇ بوونەۋەى پىكھاتە
سىياسىيەكان و بە دەستەينانى بېر و برۋاى نوپۇ لىلەن شاعىرانەۋە ۋەك سوۋزىيەكى دانىشتو
لەو كۆمەلگەى، لى كۆتابى سەددى نۆزدە و سەرەتاي سەددى بېستەمدا، ئەبىتە ھۆكار نووسىنى
شىئەر ۋەك كىرەيەك، لى پىۋەندىيەكى ھىرمۇنۇتتىكى لى نىۋان بارودۇخى سىياسى - كۆمەلەيتى،
ژيان، پەۋشت و بېرى شاعىران، توۋشى گۆرانكارى بىت و ھاۋشانى رۈوداۋەكانى دەۋرۈبەر، خۆى
نوپۇ بىكاتەۋە. شۇرقەى دۇخى سىياسى - كۆمەلەيتى دوو جۇغرافىي كوردى و فارسى ئەم
دەسكەۋتەمان پىئەدا كە ھەورامان لى بەر ئەۋەى دوور لى سەنتەرى گۆرانكارىيە سىياسى و
كۆمەلەيتىيەكان بو، تا ۱۹۷۰ لى زايىنى، بە جۆرىك لى كىرەى نووسىن و لى بازنەى چەمكى
ئەدەبىياتدا، لى ئاستى گۆرانكارىيەكان پەرچە كىرارى لى خۆى نواندوۋە.

لى كۆمەلگەى ئىراندا، يەكەمىن جۈۋلانەۋەكان، بۇ ناردنى چەند قوتابى بۇ ئەۋرۈپا بە مەبەستى
دەرس خۈنئىن دەگەرپىتەۋە. لىرەۋىيە كە ئاشنا بوون لى گەل فەرھەنگ و ژيانى نوپۇ ئەۋرۈۋىيى و
تازەترىن كەرەستە و دياردەكان دەست پىدەكات. عەباسمىرزاي قاجار كە خواستى مۇدپىر نيزە كىرەى

ئێران بوو، له دوو قۆناغدا چەند قوتاییی بۆ دەروە نارد و بە گەڕانەوهی ئەوان، چاپخانە، پڕۆژنامە، مەکتەب، وەرگێڕان، شانۆ و چیرۆک نووسی له ئێران سەری هەڵدا (لنگرودی، ۱۳۷۰: ۱۸). ئەو قوتاییانە ی ئەورووپایان بینی بوو، یەكەم كەسانێك بوون كە بە هاتنەوهیان، بناغە ی بیری نازادىخوایان له ناو جیلی خوێندكار و دواتر خەلكی ناسایی پەره پێدا.

جیا له ئەورووپاش، بزوتنەوهی مەشرووتە ی عوسمانی له سالی ۱۸۷۶ ی زایینییهوه، کاریگەریه کی ناشکرای بەسەر ئەو ئێرانیانەدا بوو كە هاتوچۆی دەروەیان ئەکرد. له ڕینگە ی عوسمانییهوه ئێرانییه كان له گەل بەشیک ی زۆر له بیروكە و دیارده نوێیه كان ناشنا بوون. یادگار ڕەسول حەمەدەمین باله کی له نامە ی ماستەرە کە ی خویدا له ژیر ناوی «سیماکانی تازه کردنەوهی شیعری کوردی ۱۹۳۲-۱۸۹۸»، دەربارە ی هۆکارە دەرهکییه کانی نوێ بوونەوهی شیعری کوردی ئەلیت: «له هۆکارە دەرهکییه کانی شیعری ئەدەبیاتی ئەوروپیی و ئەدەبیاتی میللهتانی دەرووبەر به تایبەت تورکی و بارودۆخی سالانی شەری یە کەمی جیهانی ڕۆلیان له تازه کردنەوه کەدا هەبوو» (حەمەدەمین باله کی، ۲۰۰۵: ۱۷۹). هەرەها عوسمانییه كان به بزوتنەوه فیکرییه کانیان، ڕۆلیکی گرینگیان هەبووه له هاتنی بیری نوێ بۆ سلیمانی و کوردستانی عێراق.

شۆرشی مەشرووتە، یە کیک له گرینگترین هۆکارە کانی گۆرانکاری سیاسی و کۆمەلایەتی و بەتایبەت فەرهنگی بوو له میژووی ئێراندا و لەم ڕووه، گرینگترین هۆکاری گۆرانی ڕیازی به دواوه بوو، کە ڕیازی نوێ له شیعەر و پەخشانه؛ بەم واتایه کە ئەدەبیات چ له بواری فیکرییهوه و چ له بواری ڕوخسار و فۆرمهوه، به دوو بەشی کۆنە و نوێ دابەش بوو (شمیسا، ۱۳۹۸: ۳۲۷). هاوتەریی هاتنی دیارده نوێکان بۆ ئێران و گۆرانی کۆمەلگا، وردە وردە شیعەر له ناوهرۆکدا له بەرهەمی کەسانێکی وهک «میرزاده عشقی» نوێ ئەبیتتەوه و له فۆرمیشدا، کەسیک وهک «تقی رفعت»، هەندیک شیعەر به شیوازی نوێ له پڕۆژنامە و گۆفاره کانی ئەو کاتەدا بلاو ئەکاتەوه. بەلام ئەوه «نیمایوشیج» ه کە جیا له شکاندنی فۆرم به شیوهیه کی زاناپانه، بنەمای ڕهوتی شیعری نوێی فارسی دادەپۆژێ. دواتر له کوردستانی ئێران کە سواره ئیلخانی زاده و هاوڕێکانی، واتە علی حەسەنیانی و چاوه، شیعەر نوێ ئەکەنەوه، ڕهوتیک کە به سەر سوارهدا ڕۆلیکی لهبەرچاو و کاریگەری بووه، ڕچهشکینییه کانی نیمایه. شیعری نوێی ههوارامیش له کوردستانی ئێراندا، له ژیر کاریگەری ڕهوتی شیعری نوێی کوردیی ناوهندی سەری هەڵدا کە بناغە کە ی له لایەن سوارهوه داریژرابوو.

هەر وهک چۆن له ئێراندا گۆرانکارییه سیاسی و کۆمەلایەتییه كان ڕۆلیکی میژوویان هەبوو له سەر نوێ بوونەوهی ئەدەبیات و شیعەر، له کوردستانی هەمان وەرچەرخان ڕووی دا. دوا ی ڕووخانی

دەسلەتلى عوسمانى و شەرى يەكەمى جىھاي، بەشىكى زۇرى خاكى كوردستان -جگە لە كوردستانى ئىزان- لە بەر بەرژەۋەندىي فەرەنسا و برىتانيا، پارچە پارچە كرا و ھەر بەشىكى بە سەر ولاتانى توركيە و سوورىيە و عىراق دابەش كرا. كاريگەرى ئەم پروداۋە ھەستى نەتەۋەيى و نىشتىمانىي لە بىرۋەكى كەسايەتتىي كورددا زۆرتەر لە پىش كورد و ئە كرى بلىين ئەم چەمكە، بەشىكى زۇرى ناۋەرۋەكى شىئىرەكانى ئەو سەردەمەي گرتەۋە. كوردەكانى بەشى كوردستانى عىراق ھەر لە سەرەتاۋە، ھەوليان ئەۋە بوو بىنە خاۋەنى دەۋلەتتى خۇيان.

يەككىك لەۋ كەسانە زۇر شۇرشى لەم پىناۋە رېبەرى كورد، شىخ مەحمود بوو. دواتر بارزانىيەكان درىژيان بە خەبات و شۇرش دا. ئەنجامى ھەمو ھەول و تەقالا و كۆششى نىشتىمانپەرورانى كورد لە سەر ئەۋە نىشتەۋە سوود لە قانونى زمانانى ناۋچەيى (قانون اللغات المحليه) ودرىگرى (خەزىنەدار، ۲۰۰۵: ۹).

ھەر بەم بۇنەۋە لە كوردستانى عىراق ئەۋ ھەلە رەخسا كە بە كوردى بخوئىندى، بنوسرى، كىتتىي كوردى و پۇژنامە و گۇفار بلاۋ بىتتەۋە و ھەرۋەھا كۆر و كۆبوۋنەۋە ئەدەبىي و پۇشنىبىرەكان بە ئازادانە ساز بكرىن. جىلپك لە نوسەران و شاعىرانى ئەۋ دەمە، ۋەك حاجى قادرى كۆيى و پىرەمىرد، ھاتۋچى عوسمانىيان دەكرد و بە گەرەنەۋەيان بۇ كوردستان، ھەگبەيى پىر لە بىرۋەكى نوى و فىكر و كەلتور و ئەدەبى ئەۋروپا، كە لە رىنگەي توركەكانەۋە ئاشنا بىبون لە گەلى، ھاوردىانەۋە بۇ كوردستان. پۇشنىبىرانى ئەۋ كاتەش ورتە ورتە دەستىان كورد بە رەخنە و رەد كوردنەۋى ھەقلى كۆنە و لە پۇژنامە و گۇفار و كۆرەكاندا، بەردەنگىان ئاگادارى دىدارە نوئىكان كوردەۋە. شىئىرى كوردىي ناۋەندى سەرەتا لە ناۋەرۋەكدا لە لايەن كەسانىكى ۋەك فايەق بىكەس، زىۋەر و قانع ۋە، گۇرپانكارىي بە سەردا ھات. شىئىرە نىشتىمانىيەكانى حاجى قادر و كۆمەلايەتتىيەكانى پىرەمىرد، پىشپەۋى شىئىرى كۆمەلپك لە شاعىرانى سەدەي بىستەم بوون (طاھر، ۲۰۰۶: ۸۴). بەرە بەرە، بە تازە بوۋنەۋە شىئىر لە ناۋەرۋەكدا، چەمكى ئەدەبىيات دىتتە ناۋ جەماۋەرى خەلك و سەرشەقامەكان و رەنگدانەۋە رەنج و كىشەكانى كۆمەلگاي كوردەۋارى لە شىئىردا زۆرتەر ئەيىت. ھەبدوللا گۇران (۱۹۶۲-۱۹۰۴ز) يەكەم كەس بوو كە شىئىرى كوردىي ناۋەندىي لە ناۋەرۋەك و فۇرمدان نوى كوردەۋە.

ھەرچەن پىش ئەۋ، كەسانىك ۋەك شىخنورى شىخسالىح ۋەك جىلى بەرابى ئامادەكارىيان بۇ نوى كوردنەۋە شىئىر ۋەگەر خىستىبوو. بەلام گۇران جيا لە شىئىرەكانى، لە سەر پىۋىستىي نوى بوۋنەۋە شىئىر، زۇرى نوۋسىۋە و وتوۋە و ئەۋە ئەۋ بوو كە بىنچىنە و پىكھاتەي رەۋتەكەي دارپشت. خالى گرىنگ و بەرچاۋى رچەشكىنىيەكەي گۇران ئەۋەيە كاتى ئەۋەت كىشى شىئىرى

کلاسیک بشکینیت و دەم و چاویکی نوێ لە شیعردا بخولقینیت، ئە گەر پێتەوه سەر کیشی بر گهیی و بە تايبەت کیشی دە بر گهیی شیعری هه‌ورامی. نامر تاهیر لە و باوەرە دایە:

شۆرشی راستەقینەى گۆران لە بوارى کیشى شیعری کوردیدا بریتىبە لە دەرخستنى پڕۆژە نوێگەریبە کەى لە چوارچۆبەى کیشى عەرۆزى عەرەبى و ھۆننەوێ شیعەرەکانى بە کیشى بر گهیی خۆماليی کوردی. ئەم کارەى گۆران ییگومان مانایەکی تايبەت دەگرێتەوه خۆی. ھینانە ناوہەى کیشە خۆماليیەکان بۆ ناو شیعری نووسراوى کوردی بەھادانە بە فاکتەرە کولتورىبە نەتەوايەتیبەکان بەرانبەر بەو فاکتەرە بیانىبانەى شیعری کوردىیان بۆ ماوہیەکی دوورودرێژ داگیر کردبوو. ئەمەش بە بەکارھینانى کیشە بر گهییەکانى شیعری سەرزارەکیی کوردی کە بریتىن لە کیشەکانى دە بر گهیی (۵+۵)، ھەشت بر گهیی (۴+۴) و ھەوت بر گهیی (۳+۳ یا ۴+۴) (طاهر، ۲۰۰۶: ۱۰۱).

ئەم ھوشيارىبەى گۆران لە ژێر کارىگەریی نوێ بوونەوہى شیعری تورکی بوو. یە کەم شیعری نوێی ھەورامىش لە ھەفتا کانى زاینیدا بە شکاندنى کیشى دە بر گهیی ئەنوسریت و ئەمە نیشانەى کارىگەریی ئوسلووبى لادان و نوێ کردنەوہى شیعری کوردی ناوہندیبە بە سەر شیعری ھەورامیدا لە کوردستانى عێراق.

لەئێو ئەو بارودۆخە سیاسى و کۆمەلایەتیبە کە باس کرا و بوونە ھۆى زۆرىک گۆرانکارى لە ئەدەبىياتى فارسى و کوردیى ناوہندیدا، جوغرافىا و فەزای شیعری ھەورامى لەو سەردەمانە، بیدەنگە و ئەکرى بوترىت ھىچ گۆرانىک، بە تايبەت ئەدەبىی تىدا نابىندریت و ئەمەش درێژى ئەبىت تا کوو سەردەمىک کە شاعیر و نووسەرە ھەورامىبەکان، تىکەلێى ئەنجومەن و کۆر و کۆبوونەوہى شارەکانى کوردستان ئەکەن. نەبوونى ئەم جموجولە فەرھەنگى و سیاسى و کۆمەلایەتیبە لە ھەوراماندا و دىترتەر پووبەرپوو بوونەوہى ھەورامىبەکان بەرانبەر بە دیاردە نوێکان، لەبەر جوغرافىایەکی شاخاوى و کوێستانى، ھۆکارىکى ترە بۆ دواکەوتنى نوێ خوازى لە ئاست شیعری کوردیى ناوہندیى و فارسى لە ئەدەبىياتى ھەورامیدا.

۴-۱- سوودەکانى لىکۆلینەوہ

زۆریەى ئەو لىکۆلینەوانەى لەمەر رەوتى شیعری نوێى کوردییبە نووسراون، تەنیا باسى شاعیرانى کوردیى ناوہندى نووس و رەوتى شیعری کوردیى ناوہندیى کردووە. ئەمە لە ھالىکدايە کە دەستەواژەى «شیعری نوێى کوردی» لە ھەقىقەتدا ئەبى رەوتى شیعری نوێى دیکەى زمانە کوردییبە کانىش بگرێتەوہ. بەدابخوہ زۆریەى ئەو توێژینەوانە، ھەر بەم بۆنەوہ، ناتەواون. چوونکە ھەر توێژەرىک کە باس لە رەوتى شیعری نوێى کوردی دەکات، ھاوکات ئەپەرژىتە سەر برىک تايبەتمەندىش و بۆى ھەيە ئەو چەمک و خالە ئەرینى و نەرئىبانە تەنیا لە کوردیى ناوہندیدا راست بن و رەوتى شیعری نوێى کرمانجى سەرۆو، بادىنى، ھەورامى و کەلھۆرى رەدى بکەنەوہ.

لەبەر زۆرىي ئەو وتار و كىتەب و لىكۆلىنەوانەي كە پسپۆرەنە لە سەر شىعەرى نوپى كوردى (كوردىي ناوەندى) نووسراون و پوانگەيان بەو شىوە بوو لە گەل ئەم چەمكەدا، لێرە، بە تايبەت ناوى ھىچ توپۆر و لىكۆلىنەوھىيە ك نابرىت، بەلام ھەر لەو توپۆزىنەوانە، تەنانەت ناماژھىيە كىش بەو نە كراوھ كەلھۆرى يان ھەورامى خاوەنى رەوتىكى نوپى شىعەرىن. ئەگەر كىتەب و وتار و لىكۆلىنەوھىيە كىش لە سەر رەوتىكى شىعەرى جگە لە كوردىي ناوەندى نووسرايەت، ئەوھ بى گومان لە لايەن كەسەنك نووسراوھ كە خۆي زمانى زگماكىي كەلھۆرى، بادىنى يان ھەورامىيە و لە ئاقارى ھەست كردن بەم بۆشايىيە بوو كە توپۆزىنەوھىيەك بەدى ھاتووھ.

سەرھە كىترىن سوود و ئامانجى ئەم لىكۆلىنەوھ، ئاگادار كردنەوھى بەردەنگى شىعەرى نوپى كوردىيە لە سەر رەوتى شىعەرى ھاوچەرخى كوردىي ھەورامى و پىشاندانى ئەم بۆشايىيە، تاكوو خويندەر و لىكۆلەر بزائىت شىعەرى ھاوچەرخى كوردى، بە گشتى، تەنيا برىتى نىيە لە كوردىي ناوەندى و زارەكانى دىكەي كوردىش، خاوەنى شاعىرائىكى ساحبەدق و دىوان و نوپوخواز و رچەشكىنن. ئەم توپۆزىنەوھ و ئەوانەي كە لەم جۆرەن، ئەتوانن سوود و سامانىكى ميژوويى و فەرھەنگى بىەخشەنە دەدەبىياتى كوردى، بەو ھىوايە كە چەمكىك وەك شىعەرى كوردى بە ھەموو بەشە جيا و دەولەمەندەكانىيەوھ بخوئىرتتەوھ و پىناسە بكرىت.

۱-۵- پىشەنەي لىكۆلىنەوھ

تا ئىستە رەخنەگران و لىكۆلەرھە ھەورامىيەكان، لە قەبارەي كىتەب و وتاردا، زۆر كات لە سەر رەوتى شىعەرى نوپى ھەورامى، يان نوپىبوونەوھى شىعەر نووسىويانە. عادىل موھەممەدپوور لە كىتەبىك بە ناوى طرح (۱۳۹۲)، پەرژاوتە سەر رەوتى شىعەرى ھەورامى لە سەرھەتاوھ تا ئىستە و لە بەشەكانى كۆتايىدا باسىشى لە شىعەرى نوپى و ھەندى دەق كردووھ. عەبدوللا حەبىبى لە پىشەكىي كىتەبى دىوانوو سەيدى ھەورامى (۱۳۹۸) و ھەرۇھە پىشەكىي كىتەبى خامە و خەيال (۱۳۹۷)دا، گووران، نوپى بوونەوھ، فرەبى و جۆراوجۆرىي قالىبى شىعەرە كلاسىكەكانى شىكارى كردووھ. رەئوف مەحمودپوور لە كىتەبى گوژمانە (۱۳۹۷)دا، بە كورتى و لە چەند لاپەرەدا لەسەر دەسپىكى شىعەرى نوپى ھەورامى قسەي كردووھ و لە درپۆھى كىتەبەكەدا پەرژاوتە سەر شىكارى و شروڤەي ھەندى لە كۆمەلە شىعەرە ھەورامىيە چاپ كراوھكان.

بەلام نرىك ترىن كار بەم لىكۆلىنەوھ، كىتەبىكى عادىل موھەممەدپوورە بە ناوى ھۆرزانە (۱۴۰۰) كە لەویدا دەربارەي ھەندى باس و بابەتى تىئورىكى-ئەدەبىي، شىعەرى نوپى ھەورامى، خوئىندنەوھى يەكەم دەقەكان و برىك شىعەرىتر و ھەرۇھە نوپىبوونەوھى شىعەرى كلاسىك بە كورتى و پاشان شروڤەي چەند غەزەلى ھاوچەرخ قسەي كردووھ. لەم توپۆزىنەوھ پوانگەي ميژوويى زالە و ھەول

دراوه به وردی و هاوکات له یه ک بابتهتی زانستیدا، نوی بوونهوهی ههردوو شیعری کلاسیک و نوئ، لایه نه کاریگه ره کان، شیکاری نیوسه ده نوئخوازی شاعیران، تایه تمه ندیه کانی شیعری کلاسیک و نوئی هه ورامی و جی و پیئی ئەم رپه وته له میژووی شیعری هاوچه رخی کوردی باس بکریت؛ بابتهتیک که له هیچ کام لهو لیکۆلینه وانه وا ناو بران، به تیر و تهسه له بهر چاوه نه گیراوه.

۲- شیعری کلاسیکی هاوچه رخی هه ورامی

له مهسنهوی ده بره گیهیوه بو غه زه لی عهرووزی سیاسی- کۆمه لایه تی و چه ند تایه تمه ندیهی فۆرمیک: له گه ل ئەوه دا گشتگه رترین قالی شیعری کلاسیکی هه ورامی، به درێژایی میژووی ئەم ئەدهیه، مهسنهوی ده بره گیهی بووه، به لām ئەم قالی به رده وام له ناوه رۆکدا به دهستی شاعیران نوئ بووه ته وه و ههروه ها چه ند شاعیری شیواز خولقی نه ر، هه ندی گۆرانکاری فۆرمیکیان به رپه وته که زیاد کردوه. دواي هاتنی ئایینی ئیسلام تا سه رده می بیسارانی، شیعری هه ورامی ئەو فۆرم و قالی خۆیه پاراستوه و زۆرتر ناوه رۆکیکی دینی - به تایهت ئایینی یارسان- هه بووه.

بیسارانی به که لک وه رگرتن له سروشتی جوانی هه ورامان و هاوردنی شیعری عاشقانه و ههروه ها په رده دان به وینه خولقاندن و جوانیه ئەدهیهی کان له شیعردا، جموجولێکی تازهی خسته نیو شیعری هه ورامیه وه و شیوازیکی تازهی دا هینا که به ریبازی بیسارانی ئەناسریت (حه بییی، ۱۳۹۸: ۱۰۹). پاش بیسارانی، مهولهوی تاوه گۆزی، شیعری هه ورامیهی به تیکه ل کردنی عه شق و عیرفان گه یانده به رزترین ئاستی جوانی، به لām هیچ قالییک جگه له مهسنهوی ده بره گیهی نابیندری له شیعره کانی مهوله ویدا. عهرووزی عه ره بی و لادان له کیشی ده بره گیهی له شیعری هه ورامیدا، بو شیعره کانی شیخ شه هاب کاکۆزه کریایی و مه یلی ئە گه رپته وه، به لām ئەوه سه ییدی بوو که به جۆریکی تر و چه ند تایه تمه ندیهی جیاوازی زمانی و مؤسیقاییه وه، رپوخسارێکی تازهی له شیعری هه ورامیدا دا هینا. عه بدوللا حه بییی پیئی وایه غه زه لی عهرووزی هه ورامی، هه رچه ند که مه و له ته نیشته مهسنهوی ده بره گیهی دا تا سه رده می سه ییدی وه ک ئەوه وایه هه ر نه ییت، به لām میژوویه کی درێژتری له غه زه لی کوردیهی ناوه ندی هه یه و یه که م شیعری عهرووزی، ئە گه رپته وه بو شیعره کانی شیخ شه هابه ددین کاکۆزه کریایی، بو نمونه غه زه لیکی به م ده سپیکه وه:

جه مالمیوم دیه ن یاران ته عالا سونع ره بانیه
مه لاییک یا په ریزاده ن به وینه ی شکل ئینسانی
و غه زه لیک له «مه یلی» به م ده سپیکه وه:

قیبلم ئە گه ر مزانی بی تو هه نم چ حالێ
بی خورد و خاو مه مانی هه ر ئیسه تا که سالی

(هه مان: ۱۱۰)

لە سەردەمى سەيدىدا لە چەند ۋوۋە روخسارى شىئىرى ھەورامى تازە ئەيىتەۋە و تېم و موتىقە كان ئەۋرۇيىتتە و لە بەردەستتە. ھەيىبى، لە پىشە كىيى دىۋانى سەيدىدا تازە گەريپە كانى ئەم شاعىرەي لە چۈر خالدا بە تىز و تەسەل شى كىر دۆتەۋە و لىرە بە كورتى ناماژەيان پى ئە كەين:

يە كەم: سەيدى زمانىكى تايبەت بە خۇي ھەبوۋە لە بەشىك لە شىئىرە كانىدا كە ھەندىك بە ناۋى ھەورامى كۆن ناۋيان لى بردوۋە و ھىچ شاعىر ئىك پىش ئەۋ، لەم زمانە كەلكى ۋەرنە گرتوۋە. دوو ھەم: شىئىرى لە سەر كىشى عەروۋزى بەۋ زمانە كۆنە نووسىۋە.

سېھەم: جۇر ئىك قالىي داھىناۋە كە پىشتەر لە شىئىرى ھىچ شاعىر ئىكى فارسى و كوردىيى ناۋەندىدا نەيىنراۋە. ئەم قالىبە تازە، لە سەر كىشى عەروۋزى و تەنيا قافىيە ناۋەكىي ھەيە و قافىيە كۆتايى نىيە. لەم قالىبە، سى بەش لە ھەر بەيىتىدا قافىيە ناۋەكىي ۋەك يە كى ھەيە:

تامام نە رات بەي جەستەۋە، پى خالى جەستەي خەستەۋە

كىرەيم سلۇم چىت نەستەۋە، خۇ كافىستانى نىۋ

(ھەمان: ۳۲۸)

ۋەك ئەيىندى لەم دوو بەيتەدا، ھەر بەيىتىك ئەيى بە چۈرەش و بەشە كانى يە كەم و دوو ھەم و سېھەم، قافىيە ۋەك يە كىيان ھەيە، ۋەك: جەستەۋە، خەستەۋە و نەستەۋە. شىئىرە كەش تەنيا رەدىفى ھەيە.

چۈرەم: يە كىكى تر لە تايبەتەندىيە كانى سەيدى، نووسىنى غەزەلى دە بر گەيپە لەسەر يە كىك لە قالىبە تايبەتە كانى شىئىرى ھەورامى، واتە دوۋپات كىر دىۋەي نىۋمىسراخ لە مىسراعى يە كەمدا، ۋەك پارچە شىئىرى «شىرىن پەيۋەندەن»:

شىرىن پەيۋەندەن، شىرىن پەيۋەندەن
دوۋ ئەبرۋى سىيات ۋە ھەم پەيۋەندەن

(ھەمان: ۱۱۳ و ۱۱۴)

رەنگاۋرەنگىي ناۋەرۇك، لە دەسپىكى شىئىرى ھەورامىيەۋە كە بە شىئىرى گۇرانىش ناسراۋە، تاكوۋ زەمەنى سەيدى، بە شىئىرى بر گەيپى و عەروۋزىشەۋە ھەمىيشە بەردەۋام بوۋە و لە دەۋرى ھەندى چەمكى ۋەك نايىنى، ھەماسى، فىركارى، عىرفانى، عاشقانى و خۇشەۋىستى، ۋەسفى سىروشت، ۋلامى نامە، ساقى نامە و ھتد خول ئەخوات.

پاش سەيدى و شاعىرانى ھاۋچەرخى ئەۋ، بەر بەرە بە ستاندارد بوۋى كوردىي ناۋەندى و كەۋتتە پەراۋزى ھەورامىيەۋە، تاكوۋ ۱۳۵۰ى كۆچى ھەتايى (۱۹۷۰ى زايىنى)، شىئىر لە ھەوراماندا دۇخىكى ۋەستاۋى ھەيە؛ ھىچ ھەۋالىك لە شاعىر ئىكى تىرى رچەشكىن و شىۋاز خولقىنەر و داھىنەر

نبیه و ئەوانەش کە لە پەراوێژدا بە شیوازە تا قی کراوەکانی پێش ئەنوسن، خەریکی لاسایی و دوویات کردنەوێ شاعیرەکانی پێش خۆیانن.

لە سەرەتاکانی دەیهی ۱۹۷۰ی زایینییهوه، شیعری کلاسیک لەو باری وەستان و گۆمە مەندە دەرباز ئەبێ و زۆریک تاییه‌تمەندیی هاوچەرخ لە دەقی شاعیرەکاندا ڕەنگ ئەدەنەوه و بەره بەره ئەزموونی نوێی تاکەکەسی لە هۆنراوەکاندا ئەکەوێتە بەر چاوه. ئەمە ئەو سەرەدەمەیه کە سەرەتای تیکەڵبوون و پرووبەرۆو بوونەوێ شاعیری هەورامییە لەگەڵ ئەدەبی گەلان و دیارده نوێکان و کۆمەلگە گەورەکاندا. جیلێکی نوێ لە شاعیران، بە پێچەوانەی نەوێ پێش خۆیان، خولبای زانین و خۆبێندەوه و داھێنانیان هەیه و بە ناشنا بوون لەگەڵ نوێبوونەوێ ڕۆتە شیعەرەکانی دراوسێ، ئەکەوێ بیری تازەگەری لە شیعردا.

ئەو ڕۆلێ سەرەدەمانە بەشیکیان ئەرکی ئالوگۆڕی شیعری کلاسیک دەگرێ ئەستۆ و بەشیکێ دیکەشیان دەست بە نووسینی شیعری نازاد ئەکەن. بەلام کەمیی شاعیران و نەبوونی هیچ بنکە و ئەنجومەن و گۆفار و ڕۆژنامە و بلاوگە و پۆلێک، بۆ کارکردن لەسەر زمان و ئەدەبی هەورامی، ئەبێتە هۆکار کە هەردوو لاقە کە جەوجوولێکی ئارام و یەکسانی هەبێ لە سێ دەیهی سەرەتاییدا. یەکیک لەو ڕووداوانی کە بە تیکرا وەک بوومەلەرزەیه ک کۆمەلگە فەرھەنگیی هەورامانی شلەژاند، مەترسیی لە ناو چوونی یەکیک لە کۆنترین زمانەکانی کوردی، واتە هەورامی بوو.

دەسکەوتی هەستکردن بە بەرپرسیاریه‌تی لە لایەن نووسەرەکان و شاعیرانەوه، لە ئەنجامدا بوو بە دامەزراندنی ئەنجومەنە فەرھەنگی و ئەدەبییەکان و هەول و کۆشش لە بارە زۆر و جیا جیاکاندا بۆ پاراستن و پەرەپێدانی خۆبێندەوه و نووسین بە هەورامی. لەو هەولانە ئەتوانین ئاماژە بە کۆکردنەوه و نووسینی فەرھەنگەکان، وەرگێڕان، دامەزراندنی پۆلی فیکاری بۆ فیکری هەورامی، بلاوکردنەوێ دەقی هەورامی لە هەندیک لە گۆفار و ڕۆژنامەکانی کوردستانی عێراق و ئێران، کۆکردنەوێ سامانی ئەدەبی زاڕەکی، نووسینی پەخشان بە هەورامی و هتد ئاماژە بکەین. دروستبوونی ئەم هەلومەرجە، شاعیران و نووسەرانی لە دەور یەک کۆ کردەوه و فرەتر لە ڕاو و بۆچوونی یەکتەرکەلیان وەرگرت.

۱-۲- شیعری کلاسیکی هەورامی تووشی چ گۆڕاوتێک بوو لەم نیوسەدەدا؟

دیاره لە ڕووی فۆرمەوه داھێنانیکی وەها ڕووی نەداوه؛ سەرەکیترین کیشی شیعری هەورامی کە مەسنەوی دە برگەییە، بەردەوام بوو و ئیستە لەبەرچاوترین فۆرم، کیشی عەرۆزییە. لەم سالانە لەسەر هەموو کیشە عەرۆزییەکان شیعری هەورامی نووسراوه و هەندێ قەلبی تر وەک دووبەیتی و چوارینە، کە پێشتر لە زمانەکانی تری وەک فارسیدا هەبوو، هاتۆتە نێو هەورامی. بە گشتی

زمانى شىئىر لە دەقە كلاسىكە كانى ئىستەدا سادىيە و ئىمپىرۇيى؛ بووتەتەۋە ئەو زمانەى كە لە تاخافتنى خەلكدا ئەبىنرەت. دور كەوتنەۋە لە وئە كۆنە كان و شىۋازى رستەسازىي شاعىرانى پىش، يە كىكى تر لە خالە پۆزەتقىشە كانى شاعىرە كانە.

وئە كان لە بەر دەستن، خۆشەويست و مەعشوق بە پىچەۋانەى پىش كە زۆرتىر قودسى و ئاسمانى بوو، لەسەر زەبىيە و لە سەنتەرى جەماۋەرى خەلك. لە تايبەتمەندىيە ھەرە گرىنگە كانى شىئىرى كلاسىكى ھاۋچەرخ، گىپرانەۋەى دۇخى مرقۇقى سەردەم و كۆمەلگەى ئىستەيە، بە جۆرئىك كە ئىتر شاعىر ناتوانى لە بەرانبەر ئىش و ئازار و مەينەتتىيە كانى كۆمەلگەى خۆى و مرقۇقە ھاۋچەشە كانى بىدەنگ بى و لە شىئىرە كەيدا ھەۋل ئەدات نالەبارىي دۇخى سىياسى، ئابوورى، كۆمەلايەتى و تاكە كەسىي خۆى، بگىرئىتەۋە بۆ بەردەنگ. ئەم بەشەى دوايى پىشتر زۆر بە دەگمەن لە شىئىرى ھەورامىدا بىنراۋە. لەبەر ئەۋەى رېژەى شىئىر و شاعىرە كان زۆرن و لىرە دەرفەتى ھاوردى تەۋاۋى ھەموو شىئىرە كان نىيە، ھەۋل ئەدەين نمونە بە چەند بەيت بەئىنەۋە كە جىاۋازىە كانىان ديارە.

بۆرئە با بسازم ھۆبە ھەوارو ەشقى

دەس دەس گۆرالى تەنمە دەورو ەسارو ەشقى

قەۋلئەۋە دايمان يۆى، كەرمىش بە قولفۇو دۆسى

ھىچ ناھەزى نەتاۋۇ را بوزۇ شارو ەشقى

(يەزدانبەخش، ۱۳۹۷: ۴۲)

جە من ەسەرت جە سەيدى خەم ەقىقەت بى نىشاتىنمى

جە ساىە لوتفۇو بى لوتفا، بە راسى خەم خەلاتىنمى

(ھەبىبى، ۱۳۹۷: ۸۲)

تۆشەبەرىۋ دلتەنگىي، جە دووريت ئىنەى لامەنە

دەرزىۋ دەرەيى بى كەسى بى تۆ مەرپەينى پامەنە

و

دەنگە دەنگىۋ مى خىالىنى جە پالو پەنجەرەى

ۋەرۋە وارۇ، خەم رەقىقا، چىش بۇ حالو پەنجەرەى؟

(ھەبىبى، ۱۳۹۷: ۲۱۱ و ۲۱۹)

چى شارنە باۋەر كەرە خاسەى زەرەرش ھەن

زانا مەبە، ویت هەر کەرە، زانای زەرەرش هەن
تییلا و تەوہنی ئەر ئەوہری کەمی سەمەرت هەن؟

تییلاش وەنە شانانی درەختیئو سەمەرش هەن

(قادرپور، ۱۴۰۱: ۱۹)

قەوڵپۆه پیاپانە بە وێم دانم ئە گەر بەی

سەرتاسەروو ئا پێتە کەروو گیانم ئە گەر بەی

(حەبیبی، ۱۳۹۷: ۲۷۱)

۳- شیعری نوێی هەورامی

یە کەم شاعیریێک کە پشتی لە کیشی کلاسیک و بە تاییبەت دە بر گەبی لە شیعردا کرد، عوسمان موخەممەد هەورامی^{۲۴} بوو. ئەم رچەشکینییە سەرەتا لە ساڵی ۱۹۷۲ی زایینی، لە شیعری «ئەبیروو دلی» دا دەرکەوت. عوسمان موخەممەد هەرچەند پیشەنگی نوێخوازی بوو لە شیعری هەورامیدا و دیار بوو ئەم لادانە لە پرووی هوشیارییەوہیە، بەلام بەداخوہ ئیستەشی لە گەلدا بی، نە شیعەرەکانی وەکوو کتیب چاپ کرد و نە وەک گۆران و نیما، باسی ئەم داھینانە ی کرد.

سەرەپای هەمووی ئەم کەم و کۆرپیە، ئەبی دان بەوہدا بنییت یە کەم کەسێک کە گۆمە کەمی شلەژاند، ئەو بوو و ئاشکرایە رەوتی شیعری نوێی لە کوردستانی عێراق، چالاکیی ئەنجومەن و مەلەبەندە فەرہەنگی و ئەدەبییەکان، بلاو بوونەوہی رۆژنامە و گۆفار و ہەر و ہا نزیککی و ہاوپێتیی شاعیرە دیارە نوێخوازەکانی ئەو سەردەمە -بە تاییبەت شیرکۆ بیکەس- لە گەل عوسمان موخەممەد، لە بەرچاوتیرین ہۆکارەکان و کاریگەرییەکان بووہ بۆ ئەوہی شیعری هەورامی لە فۆرمیککی نوێدا لە سەر دەستی عوسمان موخەممەد تازە بییتەوہ:

«ئەبیروو دلی»

گرد نەیاروو دۆسی ماچا/ دوور و نزیک/ سەرچەم میژوونوسجی ماچا:/ ئۆرۆمۆنا/ ہورامانا/
ئایرمانا/ ئینگە گەشە و/ دل و گیانوو گردیمانا/ شۆق و کلپەو ئاتەشگاگا/ مژدەو پەشتاو
پەشتیمانا... (محمدپور، ۱۳۹۲: ۱۸۱).

وہک چۆن لەم پاژری سەرەتاییی یە کەم شیعری نوێی هەورامیدا دیارە، عوسمان موخەممەد کیشی دە بر گەبی شکاندوہ، بر گەکانی بە پێی پیکھاتە ی دەقە کەمی کەم و زیاد کردوہ و وا دیارە چیدی باوہری نەبوہ بەوہی کە لە ہەر حالیکدا بییت، ئەبی بە یە کسانکی بر گەکان بەیندیرین و

دەسكارىيان نەكات. ھەرۋەھا ناوەرۆك و ئەندىشە و بابەتتەك كە شاعىر باسى لى نەكات، ھەلقوللوى ئەزمون و تىپرامانىكى تاكەكەسى و سەردەمىيانەيە.

پاش عوسمان موخەممەد، ئەو ھە كوردستانى ئىران بوو كە رەوتى شیعرى نوئى ھورامى درىژەى پى درا. ھە سەردەتای دەيەى شەستى ھەتاوييەو، جەليل عەباسى و رەئوف مەحمودپوور و دواتر كولسووم عوسمانپوور، ھادى سەنجى و پەرويز بابايى و ھتد، دەستيان بە نووسىنى شىعر بە فۆرمىكى ئازادەوە كرد. ئەوان بە نووسىنى دەقگەلپكى جىاواز و ئەمروئى، دامەزاندنى ئەنجومەنى «ھەورامان» ھە شارى پاوھ و بلاو كوردنەوھى ھەندى لە ھە شىعرانە لە گۆقارە ناسراوھەكانى ئەو كاتەدا، ھەك «سروھ»، «ئاوئە»، «مىراجى» و «زىبار»، دەنگى خۆيانيان گەيانە بەردەنگ و بە خويندەنەوھى دەقەكان لە رادىو و كۆرە ئەدەبىيەكاندا، مزگىنى بەردەوامى و ھىقمبوونى ئەم رەوتە پىشەنگەيان دا كە ھەك شۆلەيەك بە پىنووسى عوسمان موخەممەد داگىرسا و خۆى نەيتوانى درىژەى بەدات.

ژەرەژى وات/ مەزانوو چى/ ژەرەژەكى جە زوانىم مەياوانە/ دايم ماچوو/ دوورى گندى/ وىتا نىشانە مەدەيدى/ قاقبووھەكەم رەمزا يانى/ وى شاردپۆھ/ بەلام، بەلام/ مەياوانە و مەيا ھەرۆ/ ئىتر تەقەو تەفەنگىن و/ ونى سوورەو ئادىشانە/ بۆ بە خەنى كويسانى. (محمودپوور، ۱۳۹۲: ۱۸۵).

پەرسام ئەرى جوان! ئانە چەمىت/ چى سوورئى/ چور و چەمت/ چى چالچالا؟/ واتش: خالى سەدامىيەنى/ بە شىمىيى پەيش كووانا. (مەحمودپوور، ۱۳۶۹: ژمارە ۵۵ى سروھ).

وھيلان و شۆنەو شىعرانا/ شىعرى بى دەنگى ھەوارا/ ناننى پەى شەوھە ھەزارا/ بروتا بۆ/ شىعرى نىيەنى دلخ ديوانوو كەسىنە/ شىعرى ئىنى دلخ دەسوو تاتەو مننە/ دلخ سوورەھەرالەينە/ ھەركەمەروو كا كەيمەنە/ وئەگا كۆسالان مېوھ/ ئىنى لاو جوانى ئەدېمۆ/ كە ھەختوو بانەناو يانەو خانىنە/ بى چىروو لىتەو خانىوھ و ناواشارە. (عوسمانپوور، ۱۳۸۳: ۳۹).

لە دەقى ئەم سى شاعىرە كە لە ھەركام نمونەيە كمان خويندەو، ھەك دەسپىكەرەكانى شىعرى نوئى ھورامى لە كوردستانى ئىران، چەند تايبەتەبەندىي زال و سەرەكى ديارن:

يەكەم: فۆرمى شىعرى نوئى ھورامى، لە كورتترىن كاتدا، بە تەواوى لە كىشى كلاسىك دوور ئەكەوئەوھ و ئەم پىشتەھەكردنە، لە دەقەكانى ئەم سى كەسە دەرئەكەوئەت. ھەك چۆن وترا عوسمان موخەممەد ھىشتا بە جۆرئەك پىبەندى كىشى بىرگەيى بوو و تەنيا بىرگەكانى زياد و كەم كىردبوو، بەلام شىعرى ئەو سى شاعىرە ناوبرا، بە تەواوى ئازاد و حورە و شاعىر، بۆ گەياندى مەبەست و ناوەرۆك، خۆى بە ھىچ مۇسىقاىيىكى دەرەكى نابەستىتەوھ.

دووهه‌م: گێڕانه‌وه‌ی ئەزمونی تاکه‌کەسی و سووژەکانی کۆمه‌لگا له لایه‌ن شاعیره‌وه و باس له‌و نازارانه‌ی به‌ناشکرا ته‌نگی به‌مرۆفی ئەمرۆیی هه‌لچنیه‌وه، یه‌کیکی تر له‌خاله‌ جیاوازه‌کانی سه‌ره‌تایه‌تیه‌ن نوێخوازییه‌ کانه.

سه‌یه‌م: زمانی شیعەر، به‌پێچه‌وانه‌ی شیعره‌ کلاسیکه‌کان، ساده و بێ‌پێچ‌وپلۆچه و ریک‌ئه‌و زمانه‌یه‌ که‌ خه‌لکی قسه‌ی پێ‌ئه‌کات.

چواره‌م: ده‌نگی ژنان بۆ یه‌که‌م جار له‌گه‌ڵ ده‌سپێکردنی ره‌وتی شیعری نوێی هه‌ورامیدا، به‌شێوه‌ی جیددی دێته‌نیو ئەده‌بیاتی هه‌ورامیه‌وه. هه‌رچه‌ند که‌سێک وه‌ک جه‌هان‌ناراخانی پاوه‌یی وه‌ک شاعیرێکی ناسراو و ساحیب دیوان، ناوی له‌ میژووی ئەده‌بی هه‌ورامی تو‌مار کراوه، به‌لام ئەوه‌ی که‌ ژێکی شاعیر له‌ گرتی ژنانه‌ بدوێ و باس له‌ ده‌سه‌لاتی کۆمه‌لگای پیاوسالار بکات، تا پێش شیعره‌کانی کولسووم عوسمانپور، نه‌بووه.

پێنجه‌م: جیاوازیی شاعیره‌کان له‌ زمان، گێڕانه‌وه، پرسته‌سازی و ته‌کنیک و خاله‌کانی دیکه‌شدا، له‌ ده‌سپێکی ئەم ره‌وته‌وه تا کوو ئیسته‌ش، به‌خوێندنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان ده‌رئه‌که‌وێ. واته‌ به‌گشتی له‌ ره‌وتی شیعری نوێدا، نابینه‌ن شاعیره‌کان لاسایی یه‌کتر بکه‌نه‌وه و ئەو که‌سانه‌ی به‌شێوه‌ی جیدی خه‌ریکی نووسینی شیعرن، خوێان‌خاوه‌نی ده‌نگ و ره‌نگی تایه‌ت به‌خوێانن.

سه‌ره‌پای ئەوه‌ی شیعری نوێ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ده‌یه‌ی هه‌فتای زایینییه‌وه نووسرا‌بوو و پاشان له‌ هه‌ندێ گۆفاردای شیعری شاعیره‌کان چاپ بوو، به‌لام وه‌ک کتێب، تا هه‌شتاکانی هه‌تاوی، ته‌نیا یه‌ک کتێبه‌ شیعەر چاپ کرا. «په‌پوله‌ی دڵ»، ناوی به‌ره‌مه‌میکی هادی سه‌هنجیه‌ که‌ سالی ۷۷ ب‌لاو بووه‌وه و به‌شیکه‌ی که‌م له‌و کتێبه‌، شیعری نوێی هه‌ورامیه‌. به‌واتیه‌کی تر، ره‌وتی شیعری نوێ له‌ سه‌ ده‌یه‌ی یه‌که‌میدا، به‌ره‌و پێش‌چوونیکه‌ی هیواشی بووه؛ ته‌نیا هه‌ر چه‌ند سالی‌ک و جارێک ده‌نگیک زیاده‌بووه و شاعیرانیکی لاوتر هاتونه‌ته‌ جهرگه‌ی ره‌وته‌که‌وه. موحه‌مه‌دشه‌ریف عه‌لی‌ره‌مایی، سالی ۸۱ه‌ه‌تاوی کۆمه‌له‌ شیعریکی نوێی دوو زمانه‌ (کوردیی ناوه‌ندی و هه‌ورامی) به‌ ناوی «هه‌وته‌وانه» ب‌لاو ئەکاته‌وه که‌ به‌شیک له‌و شیعرا‌نه هه‌ورامین. ره‌ئووف مه‌حمودپور هه‌ر له‌و س‌اله‌دا، کۆمه‌له‌ شیعری «زه‌رئه‌و ئاسۆی» و سالی ۸۳ «هورپ‌رای گه‌چ و ته‌خته‌ی» ب‌لاو ئەکاته‌وه. ئەم دوو کتێبه‌ی مه‌حمودپور، له‌ یه‌که‌م کتێبه‌کان بوون که‌ وه‌ک کۆمه‌له‌ شیعری نوێی هه‌ورامی ب‌لاو بوونه‌وه؛ واته‌ دوو زمانه‌ نه‌بوون و ته‌نیا شیعری نوێیان تیدا بوو. هه‌ر له‌ سالی ۸۳ کولسووم عوسمانپور کتێبه‌ شیعری دوو زمانه‌ (کوردیی ناوه‌ندی و هه‌ورامی) «گری» چاپ ئەکات.

لە ھەشتاكانى ھەتاۋىدا، چالاکانى فەرھەنگى و ئەدەبىي لە ھەورامانى كوردستانى ئىران، بە ھەستىكى بەرپرسىارانەۋە خەرىكى چالاکى ئەبن؛ بۇ يەكەمجار ئەنجومەنى تايىبەت بە فەرھەنگ و زمان و ئەدەبىي ھەورامى بە شىئەي فەرمى دائەمەزىت، ۋەك ئەنجومەنەكانى «رۇجىار» و «يانەۋ فەرھەنگ و ئەدەبىي ھەورامى». لە درىژەي چالاکىيەكان و بلاۋ بوونەۋەي كىتەبە شىئەرىكان، پۇلىك لە شاعىران ۋەك درىژەدەرى رەۋتەكە، لە كۆتايى دەيەي ھەشتادا شىئەرىكانىيان لە رۇژنامە و گۇفارەكاندا چاپ و لە كۆرەكاندا پىشكەشى ئەكەن. لە قەبارەي كىتەبىشدا سابىر سەئىدى دوو كىتەب بلاۋ ئەكاتەۋە كە بەشىك لە ھەردوۋ كىتەبەكان شىئەرى نوئى ھەورامىيە و ئاشنا عەباسى كىتەبىك، كە بەرھەمى شاعىرانى پاۋە و ھەورامانى تىدەيە و لەۋ كىتەبە، شىئەرى نوئى لە چوار كەس ھىتراۋەتەۋە. باس لە ئەدەبىي ھاۋچەرخى ھەورامى لە كۆبوونەۋەكاندا و يەكتر ناسىنى شاعىران و نووسەران، ئەۋ ھەلە ئەرەخسىنىت كە دەيەي نەۋەد، واتە لە ۲۰۱۰ بە دواۋە، شىئەرى نوئى زۇرتىر گەشە بكات.

ھەورامان، لە سەرەتاي ھاتنى تەكنۇلۇجىاۋە، ھىچ مىدىيا و تەلەۋىزىۋىكى سەربەخۇي نەبوۋە و زۇربەي ئەۋ شتەيش تاكوۋ ئىستە لە مىدىياكانى ناۋەندىدا لە ھەورامان پىشان دراۋە، رۋانگەيەكى كارتپۇستالىي ھەبوۋە و چەندە جەخت و پىداگرى لەسەر پىشاندانى سۈشتى ھەورامان ۋەك بوۋكى كوردستان كراۋە، ئەگەر نىۋ ئەۋەندە ئاۋر لە ئەدەب و فەرھەنگ و مۇسىقا بدرابايتەۋە، ئەۋە ئىستە ھىچ پىۋىستىك بۇ نوۋسىنى ئەم لىكۇلىنەۋە نەبوۋ! ھاتنى ئەتتەرىت و تۇرە كۆمەلايەتتەكان لە دەيەي نەۋەددا، زۇرتىر لە مىدىيا و سىستەمى پەروەردە و تەلەۋىزىۋن كارىگەر بوۋ بۇ ناساندن و گەشەدانى زۇرتىر ئەدەبىي ھاۋچەرخ و بە تايىبەت شىئەرى نوئى ھەورامى.

كۆي ئەۋ چالاکىيانەي كە لەم دە، دوانزە سالەي دوايىدا بۇ پاراستنى زمان و چالاکىيە فەرھەنگ و ئەدەبىي ھەورامى كراۋە، زۇر زۇرتىر و بەپىزتر بوۋە لە ھەموۋ چالاکىيەكانى چوار دەيەي سەرەتا بۇ نمونە لەم دەيەدا، زۇرتىر لە چل سالى پىش كىتەبە شىئەرى چاپ بوۋە. بە گشتى، ئەگەر بمانھەۋىت بە ھەندىك لەۋ نوۋسىنانەي كە دەربارەي شىئەرى نوئى لە قەبارەي كىتەب، وتار و يادداشتدا بلاۋ كراۋەتەۋە ئامازە بکەين، ۋەك نمونە ئەتوانىن لە دەقەكانى ئەم نوۋسەرەنە ناۋ بېھىن: عادل موحەممەدپوۋر (ۋەكوۋ كىتەبەكانى: ھۇرزانە، طرح، چەكەرىيەي ھەزى تازى و عومرى جادە)، رەئووف مەحمودپوۋر (ۋەكوۋ كىتەبى گۇرمانە، وتارەكانى «رەۋتوۋ شىئەرى و شەپۇلەۋ راۋانا» و «پۇرۇسەۋ شىئەرى و ئەرمانەۋ گەمەي جە كالقامىي وئ گەۋجنايەنە»، كەيھان غەزىزى (لە وتارى «ناۋ بەردەۋام قسە دەكا بە بى ئەۋەي وتەيەك دوۋپات كاتەۋە» لە كىتەبى ھەسارىۋە ۋەرم زىياۋ)، سۈھەبى فاروق (لە وتارەكانى «پۇستەرەشىئەرى جە شىئەرى تازى ھەورامانىنە» لە

کتیبی هه‌ساریوه وهرم زریا ۲ و وتاری «سووریالیزم له شیعی ئاوانگاردی هه‌ورامیدا»، فهرشید رۆسته‌می (له وتاره‌کانی «وهختیوه‌په‌ی مه‌رده‌ی دهنگه‌کا» و «بازدی ته‌نیاییه‌کاشا بنویساوه» و پیشه‌کیی کتیبی وطنی برای زخم و تنی برای عشق).

تۆره کۆمه‌لایه‌تییه‌کان بوونه هۆکار تاکوو به شیوه‌ی سه‌رهیل، سه‌دان که‌س له شوینه جیاجیاکانی کوردستان و دونیادا، سه‌ره‌رای فیژیونی خویندنه‌وه و نووسین به هه‌ورامی (زمانی دایکیی خۆیان)، ئاگاداری به‌ره‌م و داهینانه نوێکانی ئەده‌بیاتیش بن و خویندنه‌وه و به‌هه‌ره وه‌رگرتن له ئەده‌بی یونیۆپرسال، یارمه‌تی شاعیره‌کانی دا بۆ نووسینی ده‌قی تازه‌تر (رۆسته‌می، ۱۴۰۱: ۲۰).

تا ئیسته کۆی ئەو کتیبه‌ شیعره‌ نوێیانه‌ی له ماوه‌ی ئەم نیوسه‌ده‌دا به هه‌ورامی چاپ کراون، زۆرتر له سی کتیبین و به‌شی هه‌ره زۆریان له ده‌یه‌ی نه‌وه‌دی هه‌تاوی و پاش نه‌وه‌د بلاو بوونه‌ته‌وه. هه‌روه‌تر، هیشتا هه‌ندیک له شاعیره‌کان که ده‌نگیککی جیدین لهم ره‌وته‌دا، کتیبه‌شیعریان چاپ نه‌کردوه. که‌سانیک وه‌ک: ژوان ره‌حیمی ۲۵، سوهرییا زارعی ۲۶، جه‌لیل عه‌باسی، شیلان که‌ریمی ۲۷، نامق هه‌ورامی ۲۸، بیهرووژ موحه‌مه‌دپوور ۲۹، فهرشید رۆسته‌می ۳۰ و سابیر عه‌زیزی ۳۱ لهو شاعیرانه‌ن که هه‌رکام یه‌ک کتیب یان زۆرتر له یه‌ک کتیبه‌شیعریان له نه‌وه‌د و پاش نه‌وه‌دی هه‌تاوی چاپ کردوه. هه‌ر لهم ده‌به‌دا بوو که ئەو ره‌وته‌ فره‌رهنگ و ده‌نگه‌ی وا له هه‌ورامانی کوردستانی ئێران گه‌شهی سه‌ند، کاریگه‌ریی خۆی به سه‌ر جیلی تازه‌ی شاعیرانی هه‌ورامیی کوردستانی عێراقیشه‌وه دانا و بوو به بنه‌ماییک تاکوو ئەوانیش به فۆرمی نوێ و ئازاده‌وه شیعیر بنووسن که له‌وانه ئە کریئ به ده‌قه‌کانی سوهریب فاروق و نامق هه‌ورامی ئاماژه بکه‌ین.

هه‌رچه‌ند ده‌سپیککی شیعی نوێی هه‌ورامی له ژێر کاریگه‌ریی شیعی کوردیی ناوه‌ندیدا بوو، به‌لام ده‌قه‌کان شایه‌تی ئەوه ئەده‌ن ده‌رچوون یان هه‌ولێ ده‌رچوون له ژێر سببه‌ری زالی شیعی کوردیی ناوه‌ندی و فارسیدا، وه‌ک دوو ره‌وتی شیعی هاوسیی هه‌ورامان و که‌شفی جوانییه ئەده‌بییه‌کان، به‌جۆریک که مۆرکی هه‌ورامانی ییوه‌ بیت، هه‌میشه له شیعه‌کاندا دیاره.

۲۵- ۱- یاسینه‌و سه‌مه‌رگوو تیشکی (۱۴۰۰)، چاپمه‌نیی نماد اندیشه: تاران ۲- راشا (۱۴۰۱)، هه‌مان بلاوگه.

۲۶- خودایچ په‌ی تو وه‌یش که‌ردینه (۱۳۹۵)، چاپمه‌نیی رێباز: مه‌ریوان.

۲۷- هه‌ناسه‌و عه‌شقی (۱۳۹۹)، چاپمه‌نیی زایه‌له: مه‌ریوان.

۲۸- پزگی (۲۰۱۳)، چاپمه‌نیی یه‌کیه‌تی نووسه‌رانی کورد/لقی که‌رکوک.

۲۹- ۱- وارێزه شیعه‌را (۱۴۰۱)، چاپمه‌نیی زایه‌له: مه‌ریوان ۲- زریای بیج ده‌نگی (۱۴۰۰)، هه‌مان بلاوگه.

۳۰- شپه‌ز یانی من، دنیا، ئەفغانستان (۱۳۹۷)، چاپمه‌نیی گوتار: سه‌ز.

۳۱- نه‌په‌رده‌چيام تا په‌رده‌چیۆم دیداری نه‌تره‌کا (۱۳۹۸)، چاپمه‌نیی زایه‌له: مه‌ریوان.

دەلاقە و مانگە و نەمامو سوورەساويە / چە خيال پلاويە! / دەلاقە؟ / قرخين دالوتيه بى سەمەر /
 لواينه قرخو ئاسمانيشەرە / وەرچەم / يۆۈمىن قەمچو خياباننيە نەفە كە لارينە گليريان.
 (پۇستەمى، ۱۳۹۷: ژ ۹۹۶ى ھەوتەنامەى سىروان).
 گەرە كە ھەناسە و ئاۋى / دەمنوئە ژيانى / جريو ھەسارە كا كەروو قەلەم موويو / كيشو تابلۇ
 ئاشنايى / يۆ يۆ لەمۇ ئاوراكا / پەر كەروونە جە مزانى (موحەممەدپور، ۱۳۹۲: ۲۰۲).
 شۇنوو ئانەيەرە / پردوو سەللاتيەنە پرائيو ھەودەس / چنگلئو ھەنجيرىم پەنە بياوندى / قەوارپو
 گجى گولدار و / كندريوى سوور / تا باقپو ۋلئش پە بىنو / گەرە كە ۋلئو خودايەنە / سەريو بلو
 لا و ئەدېم (كەرىمى، ۱۳۹۸: بىن لاپەرە).
 سلتاح كەرە / با شەرمو شەويۇى / لكە ۋەرۇ پەريشانى قزامۇ (پەھىمى، ۱۴۰۱: ۳۳).
 كى ماچۇ / كىناچپو چن جارى / بەخيلش / بە رووتە لەقىە نەبەردەن؟! (امىنى، ۱۳۹۶: ش
 ۹۶۶ ھفتەنامە سىروان).

۱-۳- لىكۆلئىنە ھەسەر سەرچاۋە كان

لەبەر ئەۋەدى ھەورامان (لە ھەر دوو ديوى كوردستاندا) لە سى دەيەى سەرەتايى رەوتى ئەدەبىياتى
 ھاۋچەرخدا ھىچ گۇقار و رۇژنامە و مەكۆيىكى تايبەتى نەبوۋە بۇ چاپ و بلاۋكردنەۋەى بەرھەمە
 ئەدەبىيە كان، شاعيران ھەندى جار لە ۋگۇقارانەى كە تايبەت بە كوردىي ناۋەندى بوون، دەقيان بلاۋ
 كردوۋەتەۋە. نەبوونى تريبوونىكى سەربەخۇ لە ھەورامان، كيشەى زۇرى بۇ شاعيرانى پيشەنگى ئەو
 كات واتە عوسمان موحەممەد، جەليل عەباسى، پەئووف مەحمودپور و كولسووم عوسمانپور بۇ
 چۆنىەتتى چاپ و بلاۋكردنەۋەى نوئوخوازيە كانيان درووست كردوۋە. گرىنگى ئەم كيشە سەبارەت
 بە بەروارى نووسىنى يەكەم شىعەرى نوئى ھەورامى، دژايەتى و نەرينى و بۇچوونى جياۋازى
 پىك ھىناۋە.

سەرچاۋە كان تا ئىستە ئەم بابەتە جەخت ئەكەنەۋە كە يەكەم كەسپىك شىعەرى نوئى ھەورامىي
 نووسپو، عوسمان موحەممەد بوۋە. لە سەرەۋە باس لە شىعەرى «ئەيروو دلئى» و كاتى نووسىنە كەى
 كرا، بەلام لە راستيدا ئەبىن دان بەۋەدا بنرئت تاكوو ئىستە ھىچ سەرچاۋەيىكى متمانە پىكراۋ
 نەدۇزراۋەتەۋە كە پيشان بدات شىعەرى «ئەيروو دلئى» لە سالى ۱۹۷۲دا چاپ و بلاۋ بوۋەتەۋە.
 نووسەرى ئەم توژئىنەۋە دواى ھەۋلئىكى زۇر و تەنانت سەردانى مالى رەوانشاد عوسمان موحەممەد،
 نە تەنيا سەرچاۋەى ئەو شىعەرى دەست نەكەتوۋە، بەلكو ھىچ بەلگەيەكى شارۇ نەكردوۋە كە
 نيشاندەرى ئەۋە بىت عوسمان موحەممەد لە دەيەى ھەفتاي زايىنىدا شىعەرى نوئى ھەورامىي نووسپو

و ئەو شیعەرە لە شوێنێکدا چاپ کراوە. وەک چۆن ڕوونە، دەستونوس و قسەى شاعیریش نایتتە بەلگەى زانستى.

عادل موحەممەدپوور لە کتیبى طرحدا بۆ ئەوەى کە عوسمان موحەممەد وەک یەكەم شاعیرى رچەشکینى هەورامى پیناسە بکات، بەلگە بە شیعری «ئەيروو دلّی» ئەهینتەوه و دیاری ناکات ئەم دەقه له چ شوێنیک له سالى ۱۹۷۲دا چاپ بووه. هەرۆهه له پەراوێزى هەمان لاپەرەدا (بروانە ل. ۱۸۱ کتیبى طرح)، ناوی هەندى شیعەر لە شاعیرى ناوبراو و کاتى نووسینیان ئەهینتەوه کە سەرچاوه کانیان نادیارن. تاكوو ئیسته کۆنترین دەقى شیعری له عوسمان موحەممەد کە بتوانین وەک بەلگەیه کى زانستى و ئاکادیمى پشتى پىج بیهستین، دوو شیعەر: شیعری «گۆرانیه نەمرەکا ماچمى» له گۆفارى نووسەرى کورد، له تەمووزى ۱۹۸۱ز و شیعری «وہشەویسیما جه گەردوونى فراوانتەرا» له هەمان گۆفار، له شوباتى ۱۹۸۳ز.

کتیبى طرح له سالى ۱۳۹۲ى هەتاوى بلاو بووتەوه و نووسەر دیسان له کتیبى هۆرزانه، واتە هەشت سال دواى کتیبى طرح، جگە لەوەى کە ناوی گۆفار و سالى چاپى هەردوو شیعری «گۆرانیه نەمرەکا ماچمى» و «وہشەویسیما جه گەردوونى فراوانتەرا» ئەنووسیت (بە پىج ئاماژە بە ژمارەى گۆفار!)، دیسان بۆ تاوتوی کردنى باسەکەى، پشت بە شیعری «ئەيروو دلّی» -وەک دەقیک کە له سالى ۱۹۷۲ز نووسرايیت- ئەبەستى و لەویش ناوی سەرچاوه کە دیاری ناکات (بروانە ل. ۱۸ کتیبى هۆرزانه). هەرۆهه له وتاریکدا بە ناوی «رەوتوو شیعری سەردەمیانی هورامى و ریتموو دەهەبەننى دەقه شیوازخیزنه کا» له ژمارە ۲۵۳ى گۆفارى کاروان، سالى ۲۰۲۳ز، واتە دە سال دواى چاپى کتیبى طرح و دوو سال دواى کتیبى هۆرزانه، رېک هەر وەکوو پيش باسى شیعری «ئەيروو دلّی» ئەکات، بە پىج سەرچاوه. بەلام ئەوەى کە نووسراوه کەى گۆفارى کاروان وەک وتار پیناسە بکەین، کارێکى ئەستەمه، چونکە دېر بە دېر کۆپیکە له لاپەرەى ۱ تا ۲۴ى کتیبى هۆرزانه! نووسەر ئەلیت کە عوسمان موحەممەد خۆى وتویه شیعری «ئەيروو دلّی» له دەیهى حەفتای زایینیدا چاپ بووه، بەلام تاكوو ئەو بەلگە بکەوێتە بەردەستى خوێنەر، ئەرکى زانستى ئەم قسە له ئەستوى بەرپز عادل موحەممەدپوور، واتە ئەو بەرپرسە و نووسەرى ئەم توێژینهوهش، بۆ بەروارى شیعری «ئەيروو دلّی» رېفرېنس بە ئەو دەداتەوه!

۲-۳- تایبەتمەندییه کانی شیعری نوێى هەورامى

بە وردبوونهوه له م نموونەى سەرۆه و ئەوانەى پيشتر هینران، دەرئەكەوى رەوتى شیعری نوێى هەورامى هەر له سەرەتاوه تا ئیسته، چەند تایبەتمەندى و جیاوازی بنه‌رەتى له گەل شیعری پيش خۆى هەیه و بە کورتى باسیان ئەکەین. ۱- شیعەرەکان بە هەموو زاراوه و ئەکسینتەکانى هەورامان

نوسراون و زماڭنىكى يەكەدەست بوونى نىيە؛ واتە بە شىۋەزارى تەختى و لەۋنى و ژاۋەرۋىيى، شاعىرەكان شىعەريان نووسىۋە. ۲-ھەموو جۆرە ناۋەرۋۆك و بابەتتېك لە شىعەركاندا ديارە، لە سروشتى و خۇشەويستى و كۆمەلايەتتەۋە بگرە، تا شۇرېشگىزى و نىشتىمانى و سىياسى. ۳-شاعىريان بە پىچەۋانەى سەردەمى پىش، بەرانبەر بە رۋوداۋ و كارەساتەكان بىدەنگ نىن و خاۋەن ھەلۋىستىن و ئەمەش لە دەقەكاندا بە ئاشكارايى رەنگى داۋەتەۋە. ۴-شىعەرى ژان، شان بە شانى پىۋان بەردەۋام لە گەشەدا بوۋە و ژمارەى شاعىرانى ژن و باشى شىعەركان، سالى بە سالى زۆرتەر بوۋە. ۵-زمانى شىعەرى ژان رۋوتە لە ھەرچۆرە شەرمىك و شاعىر، بوژانە قسەى خۇى ئەكات بىچ ئەمە خۇى سانسۇر بىكاتەۋە. ۶-شىۋازگەلى جىۋازى شىعەرى بوونى ھەيە، لە شىعەر بە كىشى نوئ و سەمبولىكەۋە بگرە، تا تەكنىكال و كۆنكرىت. ۷-رەۋتى شىعەرى نوئى ھەورامى، رەۋتى رەخەنى ئەدەبىشى لەگەل خۇى ھىناۋەتە مەيدانەكەۋە و يەكەمىن بابەتە رەخەنىيەكان و زۆرتىنەكان، دەربارەى شىعەر و شىعەرى نووسراۋە.

۴- ئەنجام

مىژۋى شىعەرى ھەورامى ۋەك ساماننىكى دەۋلەمەندى ئەدەبى كوردى، بۇ زۆرتەر لە ھەزار سالى پىش و شىعەرى «ھورموزگان» دەگەرېتەۋە. سەرەرپى بەردەۋامىي ئەم پىۋسە لە ھەورامان. ھەمىشە شاعىرانى كلاسىك، شىۋازخولقېنەر بوون و شىعەريان لە ناۋەرۋۆك و كىشدا تازە كىرەۋەتەۋە. بە ستاندارد بوونى كوردىي ناۋەندى لە كوردستانى عىراق و ئىران، تا رادەبەك شىعەرى ھەورامى كز ئەبى و لە رەۋتە پىشەنگەكانى ھاۋسىي خۇى جى ئەمىنى. بار و دۇخى سىياسى-كۆمەلايەتى و ئاشناۋون لەگەل ئەدەبى جىھانى، ھۆكارى سەرھەلدىنى شىۋازىك تر لە شىعەرە كوردستاندا. لە سالى ۱۹۷۰ زايىنى بە دواۋە، شاعىرانى ھەورامى نووسىش لە ژىر كارىگەرى شىعەرى كوردىي ناۋەندى و خويىندەۋى شىعەرى نوئى فارسىدا، دەست بە ھۆنىنەۋە و تازەگەرى ئەكەن لە شىعەردا و ھەۋل ئەدەن شىعەر لە فەزاي زمان و فۇرم و ناۋەرۋۆكى كلاسىك دەرباز بىكەن. ھەۋلەكان ئەبەنە دوو بەش؛ ھەندىك لە شاعىران كە پىبەند بوون بە كىشى كلاسىك، قالبى تازە ئەھىنە ناۋ شىعەرەۋە و بە پىچەۋانەى پىش كە كىشى گىشتىگىر مەسنەۋى دە بىرگەبى بوو، لە سەر كىشى عەرۋوزى بە ھەموو بەشەكانىيەۋە شىعەر ئەنۋوسن و ناۋەرۋۆكى غەزەلەكان تازە و ئەمىرۋىي ئەكەنەۋە. لە لايىكى ترەۋە، ھەر لە ھەفتاكانى زايىنىدا، يەكەم شىعەرى نوئى ھەورامى كە خولياي پىش كىرەۋەنە لە ھەرچۆرە كىشى كلاسىك، ئەنۋوسى و لە كوردستانى ئىرانىش لە شەستەكانى ھەتاۋىيەۋە بە نووسىنى ھەندى دەقى شىعەرى بە فۇرمى تازادەۋە، بە تەۋاۋى شىعەر لە ژىر سىبەرى كىشى كلاسىك دىتە دەرەۋە. سى دىيەى يەكەمى ئەم رەۋتە، جىۋولئىكى ئەۋتۋى نىيە، بەلام دوو دىيەى

کۆتایی، سهردهمیکه که دهیان کتیبه شاعر چاپ ئه بیج و شاعیرانیکی زۆر و خاوهن دهنگ، یارمهتیدهری بهردهوامی و گهشهی رهوته که ئه بن. لهو خالانهی بوونهته هۆی هیقمبوونی ئه م رهوته، بهشداری و سهرهلدانی ژنانی شاعیره وهک دهنگیکی مۆدیرن، جیاوازی له نیوان شاعیرهکاندا و نهبوونی لاسایی کردنهوه و نووسینی شاعر به هه موو زاراوهکانی هه ورامی.

سهرچاوهکان

ئهلف. کوردی:

پیریال، فهراهاد (۲۰۰۷)، گه نجه کوردهکان: به که مین پرۆژهی مه عریفی کورد له میژوودا، سلیمانی: بیر و هوشیاری.

حه بیبی، عه بدوللا (۱۳۹۷)، خامه و خه یال، مه ریوان: زایه له.

حه بیبی، عه بدوللا (۱۳۹۸). دیوانوو سه یلی هه ورامی. سنه: کوردستان.

خه زنه دار، مارف (۲۰۰۵)، میژووی ئه ده بی کوردی، بهرگی پینجه م، هه ولیژ: ئاراس.

رۆسته می، فره شید (۱۳۹۷)، «وهختیوه په ی مه رده ی دهنگه کا»، گوڤاری هۆنه، ژ. ۲.

رۆسته می، فره شید (۱۳۹۷)، «سووره ساوه کیش (ئه وه وانایو شیعریه وه جه مه هدی ئه بری)»، حه وته نامه ی سیروان، ژ. ۹۹۶.

رۆسته می، فره شید (۲۰۲۳)، باز دئ ته نیاییه کاشا بنویساوه، ئه ده ب و کولتوری هه ورامان (ئیکۆلینه وه کانی سالی سییه می دیداری ئه ده بیاتی هه ورامان).

ره حیمی، ژوان (۱۴۰۱)، راشا، تاران: نماد اندیشه.

ره سول حه مه ده مین باله کی، یادگار (۲۰۰۵)، سیماکانی تازه کردنه وه ی شیعی کوردی ۱۸۳۲- ۱۸۹۸، هه ولیژ: چاپخانه ی وه زارته ی په روه رده.

طاهر، ئامر (۲۰۰۶)، نیما یوشیج و عه بدوللا گۆران، نوێ کردنه وه و دابران، دهۆک: دار سپرێژ.

عوسمانپوور، کولسووم (۱۳۸۳)، گرێ، سنه: نووسه ر.

فاروق، سو هه یب (۲۰۲۱)، «سووریا لیزم له شیعی ئاوانگاردی هه ورامیدا»، ئه ده بیاتی هه ورامی و چه نه باسیک، ئاماده کردن: شاخه وان سدیق، سلیمانی: چاپخانه ی کارۆ.

که ریمی، مودریک (۱۳۹۸)، ئه لبو مه شیعی «یانه وه نه ناسه کام»، بی نام.

محهمه د، عوسمان (۱۹۸۱)، «گۆرانیه نه مره کاما ما چمی»، گوڤاری نووسه ری کورد، خولی دووه م، ژ. ۷.

محہمد، عوسمان (۱۹۸۳)، «وہشہویسیما جہ گہردوونی فراوانتہرا»، گؤفاری نووسہری کورد، خولی دووہہم، ژ. ۱۱.

موحہمدپوور، عادل (۱۴۰۰)، ہؤزانہ، مہریوان: ٹہوین.

مہحموودپوور، رٹووف (۱۳۶۹)، خالی سہدامی، گؤفاری سرہ، ژ. ۵۵.

مہحموودپوور، رٹووف (۱۳۹۶)، «پڑوسہو شیعی و ٹہرمانہو گہمہی جہ کالفامی وی گہوجنایہنہ»، حہوتہنامہی سیروان، ژ. ۹۷۰۱.

مہحموودپوور، رٹووف (۱۳۹۷)، گؤژمانہ، مہریوان: زاہلہ.

مہحموودپوور، رٹووف (۲۰۱۲)، ہہساریوہ وہرم زریا، ہہولیر: رڑشنیبری.

مہحموودپوور، رٹووف (۲۰۲۳)، «رہوتوو شیعی و شہپولہو راولانا»، گؤفاری کاروان، ژ. ۲۵۳.

مہولہوی تاوہگوزی (۱۳۸۶)، دیوانی شیعی، سنہ: کورستان.

یہزدانبہخش، مؤمن (۱۳۹۷)، ہہوارو عہشقی، پاوہ: نارؤ.

ب. فارسی

امینی، کورش (۱۳۹۶)، «نگاہی گذرا بہ چند شعر آوانگارد ہورامی از مہوش درستکار»، ہفتہنامہی سیروان، ش. ۹۶۶.

رستمی، فرشید (۱۳۹۹)، وطنی برای زخم و تنی برای عشق (گزیدہ شعر نو ہورامی)، تہران: افروڈ.

رستمی، فرشید (۱۴۰۱)، «نگاہی بہ فراز و فرودہای شعر نو ہورامی»، آوای تبعید، ۲۰۲۲، ش. ۲۸، ص. ۲۰.

شمیسا، سیروس (۱۳۹۸)، سبک شناسی شعر، چاپ ہشتم از ویراست دوم، تہران: میترا.

لنگرودی، شمس (۱۳۷۰)، تاریخ تحلیلی شعر نو. چاپ دوم. ویرایش دوم. تہران: مرکز.

محمدپور، عادل (۱۳۹۲)، طرح: جریان شناسی شعر کردی ہورامی از ابتدا تا بہ امروز، مریوان: اوین.